

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5576

гр. София, 27.07.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **7407** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.188 ЗДДС.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, представлявано от Ч. ЧАОЮН- управител /видно от служебна справка в ТР/ срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Излагат се доводи за незаконосъобразност с искане за отмяна на оспорвания акт. В жалбата е инкорпорирано и искане за спиране на изпълнението на Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. до окончателно произнасяне на делото.

Делото е разпределено на доклад на дежурен съдия поради отправено особено искане за спиране на изпълнението на Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. до окончателно произнасяне на делото.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

По силата на чл. 188 ЗДДС, принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 подлежи на предварително изпълнение при условията на чл. 60, ал. 1– 7 от Административнопроцесуалния кодекс. Редица разпоредби на специални закони допускат предварително изпълнение на акта чрез израза "подлежи на предварително изпълнение". В някои случаи се добавя "освен, ако съдът разпореди друго". Граматическото тълкуване на нормата на чл. 188 ЗДДС указва, че разпоредбата не урежда допуснато по силата на закон предварително изпълнение, а единствено "при условията на чл. 60, ал. 1– 7 от Административнопроцесуалния кодекс". Така формулиран текстът препраща към реда и предпоставките за допускане на предварително изпълнение на административните актове, уредени в чл. 60, ал. 1 АПК.

Съгласно чл.60, ал.1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В последния случай административният орган изисква съответната гаранция, а в ал.2 се съдържа изискването за мотивиране на разпореждането за предварително изпълнение. Съгласно чл.60, ал.5 АПК „Разпореждането, с което се допуска или се отказва предварително изпълнение, може да се обжалва чрез административния орган пред съда в тридневен срок от съобщаването му, независимо дали административният акт е бил оспорен, а според ал.6 „Жалбата се разглежда незабавно в закрито заседание, като преписи от нея не се връчват на страните. Тя не спира допуснатото предварително изпълнение, но съдът може да го спре до окончателното й решаване.“.

В конкретния случай, съдът констатира, че в процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, липсва разпореждане за предварително изпълнение, както и мотиви за това. Нещо повече, в ЗПАМ №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. /на л.5 от заповедта/ изрично е записано: „Настоящата заповед е без предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка запечатване на търговски обект. Запечатването да се извърши след влизане в сила на настоящата заповед.“, въпреки че действително в разписката, която е неразделна част от ЗПАМ е посочена дата на запечатване на обекта. В тази връзка следва да се приеме, че липсата на предварително изпълнение допуснато от органа или уредено от законодателя, налага извода, че подаването на жалба срещу заповедта има суспензивен ефект според общото правило на чл.166, ал.1 АПК.

При това положение, е налице хипотезата на чл. 159, т. 4 АПК, а именно не е налице правен интерес от оспорването, тъй като изобщо липсва годин предмет на оспорване.

По изложените съображения Съдът намира жалбата за процесуално недопустима, в частта, в която изрично жалбоподателят иска да бъде спряно изпълнението на наложената с процесната заповед ПАМ, поради което следва в тази част същата да бъде оставена без разглеждане, а производството- прекратено.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, представлявано от Ч. ЧАОЮН- управител, за спиране на изпълнението на Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1153-0457220/15.07.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП и прекратява производството по делото в тази част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в седемдневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: